

04/06/2015

L'impacte de la crisi econòmica en les trajectòries juvenils a Catalunya

A partir de les dades de l'*Enquesta a la joventut de Catalunya* dels anys 2007 i 2012, aquest article analitza els canvis produïts en els patrons de transició a la vida adulta que segueixen les persones joves a Catalunya a causa de la crisi econòmica. Els resultats permeten constatar l'augment del pes de la família d'origen en la provisió de recursos a partir dels quals les persones joves realitzen la transició a la vida adulta, el reforç dels patrons tradicionals de transició, l'allargament de la joventut i un reforç de les trajectòries lineals.

L'article estudia l'impacte de la crisi sobre els patrons de transició que segueixen les persones joves a Catalunya. Concretament, analitza fins a quin punt la crisi econòmica actual ha alterat l'extensió, trencament de la linealitat, reversibilitat i diversificació de les trajectòries juvenils.

Per fer-ho utilitza les dades de l'*Enquesta a la joventut de Catalunya* corresponent als anys 2007 i 2012 i analitza els canvis produïts en els patrons de transició entre un moment i l'altre. L'article pretén contribuir al debat sobre la naturalesa dels canvis experimentats en les trajectòries juvenils a nivell europeu en les darreres dècades.

En relació amb les hipòtesis plantejades, es constata, per una banda, que la crisi econòmica i la reducció de la despesa social estan provocant un major pes de la família d'origen en la provisió de recursos a partir dels quals les persones joves realitzen la transició a la vida adulta. Efectivament, els canvis produïts impliquen un major paper de la família d'origen en el suport a les transicions juvenils, suport que abans de la crisi ja era un tret característic de la societat catalana.

Com a conseqüència de les dificultats experimentades per les persones joves en la planificació i execució del seu procés d'emancipació s'ha produït un reforç dels patrons tradicionals de transició. Les persones joves, amb el suport de les seves famílies, han optat en major mesura per estratègies conservadores en què alguns patrons habituals abans de la crisi han caigut en desús. El major pes d'aquestes estratègies, i la seva plasmació diferenciada en funció de les expectatives i recursos de cada família, reforça la reproducció de les desigualtats socials en el marc d'un règim de benestar familista.

Per altra banda, també s'ha pogut observar que la consolidació d'estratègies individuals i familiars conservadores es reflecteix en un major allargament de la joventut i en un reforç de les trajectòries lineals, no-experimentals. No s'ha constatat la desaparició dels patrons d'emancipació caracteritzats per la no-linealitat, sinó un desplaçament de la població jove envers els patrons més tradicionals. Paral·lelament, s'ha pogut observar una major reversibilitat en les trajectòries, circumstància vinculada als retorns a estadis anteriors produïts durant els primers anys de la crisi i a la major presència d'aquest fenomen en un context de crisi, a pesar de l'aposta majoritària per una estratègia d'emancipació conservadora.

Aquest article forma part de la tesi doctoral *Canvis i continuïtats en les trajectòries de transició de la joventut catalana*, de Pau Serracant (Departament de Sociologia), dirigida pel doctor Xavier Rambla.

Pau Serracant

Departament de Sociologia

pserracant@gmail.com

Referències

[View low-bandwidth version](#)